

31991L0477

1991.9.13.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 256/51

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1991. június 18.)

a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről

(91/477/EKG)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

az Európai Parlamenttel együttműködve ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Szerződés 8a. cikke előírja, hogy a belső piacot legkésőbb 1992. december 31-ig létre kell hozni; tekintve, hogy a belső piac egy olyan belső határok nélküli térség, amelyben a Szerződés feltételeivel összhangban biztosított az áruk, személyek, szolgáltatások és tőke szabad mozgása;

mivel az Európai Tanács 1984. június 25-én és 26-án Fontainebleau-ban tartott ülésén kifejezetten célul tűzte ki minden rendőrségi eljárás és vámalkiság eltörlését a Közösség belső határain;

mivel a Közösség belső határain folytatott ellenőrzések és formalitások teljes eltörlése bizonyos alapfeltételek teljesítésével jár; mivel a belső piac megvalósításáról szóló fehér könyvében a Bizottság kifejtette, hogy a szállított áruk biztonságára és a személyekre vonatkozó ellenőrző intézkedések eltörlése következtében a fegyverekre vonatkozó jogszabályokat is össze kell hangolni;

mivel a fegyverek tartására vonatkozó ellenőrző intézkedéseknek a Közösség belső határain történő eltörlése szükségessé

teszi hatékony szabályok alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a tagállamokon belül a lőfegyverek megszerzésének és tartásának, valamint azok más tagállamba történő szállításának ellenőrzését; mivel ennél fogva meg kell szüntetni a rendszeres ellenőrzést a Közösség belső határain;

mivel e szabályok következtében a tagállamok közötti kölcsönös bizalom a közbiztonság védelme területén nagyobb lesz, ha azokat részlegesen összehangolt jogszabályok támasztják alá; mivel ezért célszerű meghatározni azokat a lőfegyver-kategóriákat, amelyek magánszemélyek által történő megszerzését és tartását tiltani kell, vagy engedélyhez, illetve bejelentéshez kell kötni;

mivel alapvetően tiltani kell az egyik tagállamból a másikba fegyver birtokában történő átlépést; mivel az ettől való eltérés csak abban az esetben fogadható el, ha olyan eljárást vezetnek be, amely lehetővé teszi a tagállamok értesítését arról, hogy lőfegyvert kívánnak területükre bevinni;

mivel mindamellet mégis rugalmasabb szabályokat kellene hozni a vadászat és céllövészet vonatkozásában a személyek szabad mozgása szükségesnél nagyobb mértékű korlátozásának elkerülése érdekében;

mivel az irányelv nincs hatással a tagállamoknak arra a jogára, hogy intézkedéseket hozzanak az illegális fegyverkereskedelem megelőzése érdekében,

⁽¹⁾ HL C 235., 1987.9.1., 8. o. és

HL C 299., 1989.11.28., 6. o.

⁽²⁾ HL C 231., 1990.9.17., 69. o. és

HL C 158., 1991.6.17., 89. o.

⁽³⁾ HL C 35., 1988.2.8., 5. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

2. FEJEZET

I. FEJEZET

A lőfegyverekre vonatkozó jogszabályok összehangolása

Hatály

4. cikk

1. cikk

(1) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a „fegyverek” és a „lőfegyverek” kifejezések az I. mellékletben meghatározott jelentéssel bírnak. A lőfegyverek osztályozása és meghatározása a melléklet II. szakaszában történik.

(2) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a „kereskedő” alatt minden olyan természetes vagy jogi személy értendő, akinek/amelynek a kereskedelmi vagy az üzleti tevékenysége egészében vagy részben lőfegyverek gyártásából, kereskedelméből, cseréjéből, bérbeadásából, javításából vagy átalakításából áll.

(3) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában valamely személy annak az országnak a lakosának tekintendő, amely a lakhelyét igazoló okmányban – pl. az útlevélében vagy személyi igazolványban – jelzett címben szerepel, és amelyet a tartás vagy megszerzés ellenőrzésekor a tagállamok hatóságainak vagy a kereskedőnek bemutat.

(4) Az „európai lőfegyvertartási igazolvány” olyan okmány, amelyet kérelemre a tagállamok hatóságai bocsátanak ki a lőfegyvert jogszerűen megszerző vagy tartó személy számára. Érvényességi ideje maximum öt évre szól. Az érvényesség ideje meghosszabbítható. Ha az engedélyen csak D kategóriába sorolt lőfegyverek szerepelnek, az engedély leghosszabb érvényességi időtartama tíz év. Az engedélynek tartalmaznia kell a II. mellékletben foglalt adatokat. Az „európai lőfegyvertartási igazolvány” nem ruházható át, amelybe be kell jegyezni az engedély tulajdonosa által tartott és használt lőfegyvert vagy lőfegyvereket. Az engedélynek mindig a lőfegyvert használó személy birtokában kell lennie. A tulajdonosváltást vagy a lőfegyverek jellemzőiben bekövetkezett változásokat, valamint a lőfegyver elvesztését vagy ellopását az engedélyen fel kell tüntetni.

2. cikk

(1) Ez az irányelv nem érinti a fegyverviselésre, vadászatra és céllövészetre vonatkozó nemzeti előírások alkalmazását.

(2) Ez az irányelv nem vonatkozik fegyvereknek és lőszernek a fegyveres erők, a rendőrség, a hatóságok vagy fegyvergyűjtők és fegyverek kulturális és történelmi vonatkozásaival foglalkozó, és a területileg illetékes tagállam által ilyennek elismert szervek által a nemzeti jogszabályok szerint történő megszerzésére és tartására. Nem alkalmazandó a hadifegyverek és lőszeres kereskedelmi szállítására sem.

3. cikk

A tagállamok nemzeti jogszabályaikban elfogadhatnak az irányelvben meghatározottnál szigorúbb rendelkezéseket is, a tagállamok honosai számára a 12. cikk (2) bekezdésében biztosított jogok figyelembevételével.

Valamennyi tagállam, legalább az A és B kategóriák vonatkozásában, olyan engedélyhez köti a kereskedői tevékenység területén történő folytatását, amelyet legalább a kereskedő magán- és szakmai feddhetetlenségének ellenőrzésére alapozottnak adtak meg. Jogi személy esetében a vizsgálat a vállalkozást vezető személyre vonatkozóan történik. A C és D kategóriák vonatkozásában minden tagállam, amely nem köti engedélyhez a kereskedő tevékenységének folytatását, bejelentéshez köti az ilyen tevékenységet.

Minden kereskedő nyilvántartást vezet, amelyben rögzíti az általa beszerzett vagy eladott minden A, B vagy C kategóriába tartozó lőfegyverre vonatkozó információt, beleértve azokat az adatokat is, amelyek lehetővé teszik a fegyver azonosítását, különös tekintettel annak típusára, gyártmányára, modelljére, kaliberére és gyártási számára, valamint a szállító és a fegyvert megszerző személy nevére és címére. A tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy a kereskedők eleget tesznek-e ennek a kötelezettségnek. A kereskedőnek öt évig meg kell őriznie a nyilvántartást akkor is, ha már megszüntette a tevékenységét.

5. cikk

A tagállamok a B kategóriába sorolt lőfegyverek megszerzését és birtoklását a 3. cikkben foglaltak sérelme nélkül csak olyan személyeknek engedélyezik, akiknek megfelelő indokuk van erre és akik:

- a) legalább 18 évesek, a vadászat és céllövészet kivételével;
- b) nem valószínű, hogy veszélyt jelentenek önmagukra, a közrendre vagy a közbiztonságra nézve.

A tagállamok a C és D kategóriába sorolt lőfegyverek birtoklását a 3. cikkben foglaltak sérelme nélkül csak olyan személyeknek engedélyezik, akik megfelelnek az első bekezdés a) pontjában foglalt feltételeknek.

A tagállamok visszavonhatják a lőfegyver birtoklására vonatkozó engedélyt, ha az első bekezdés b) pontjában foglalt feltételek bármelyike már nem áll fenn.

A tagállamok nem tilthatják meg a területükön honos személyeknek, hogy egy másik tagállamban megszerzett fegyvert birtokoljanak, kivéve ha ugyanennek a fegyvernek a megszerzését saját területükön tiltják.

6. cikk

A tagállamok megtesznek minden megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy megtiltsák az A kategóriába sorolt lőfegyverek és lőszeres megszerzését és birtoklását. Különleges esetekben az illetékes hatóságok engedélyt adhatnak ilyen lőfegyverekre és lőszerre, ha ez nem ellenkezik a közbiztonsággal vagy a közrenddel.

7. cikk

(1) Senki nem szerezhet B kategóriába sorolt lőfegyvert egy tagállam területén anélkül, hogy arra az adott tagállam engedélyt adott volna.

Nem adható ilyen engedély egy másik tagállamban honos személynek e tagállam előzetes hozzájárulása nélkül.

(2) Senkinek a birtokában nem lehet B kategóriába sorolt lőfegyver egy tagállam területén anélkül, hogy az adott tagállam arra engedélyt adott volna. Ha ez a személy egy másik tagállamban honos személy, a másik tagállamot erről tájékoztatni kell.

(3) A B kategóriába sorolt lőfegyver megszerzésére szóló, valamint birtoklására vonatkozó engedélyezés egyetlen közigazgatási határozat formájában is történhet.

8. cikk

(1) Senkinek a birtokában nem lehet C kategóriába sorolt lőfegyver, kivéve ha bejelentette annak a tagállamnak hatóságainál, amelyben az adott lőfegyver található.

A tagállamok előírják a C kategóriába sorolt, jelenleg a területükön található, de korábban be nem jelentett minden lőfegyver kötelező bejelentését az irányelv rendelkezéseit átültető nemzeti jogszabály hatálybalépését követő egy éven belül.

(2) Minden eladónak, kereskedőnek és magánszemélynek tájékoztatást kell nyújtania annak a tagállamnak hatóságai számára a C kategóriába sorolt lőfegyverek átruházásáról és átadásáról, amelyben az átruházás vagy átadás történik, a lőfegyver és az azt megszerző személy azonosításához szükséges adatok feltüntetésével. Ha az ilyen lőfegyvert megszerző személy egy másik tagállamban honos, az a tagállam, amelyben a megszerzés történt, valamint a lőfegyvert megszerző személy tájékoztatja az érintett másik tagállamot.

(3) Ha egy tagállam a területén megtiltja, vagy engedélyhez köti egy B, C vagy D kategóriába sorolt lőfegyver megszerzését és tartását, erről tájékoztatja a többi tagállamot, amelyek a 12. cikk (2) bekezdése értelmében ilyen lőfegyverre vonatkozóan általuk kibocsátott európai lőfegyvertartási igazolványban ezt a tényt egyértelműen feltüntetik.

9. cikk

(1) Egy A, B vagy C kategóriába sorolt lőfegyver átadása a 6., a 7. és a 8. cikkben megállapított kötelezettségek teljesülésének függvényében megengedett egy olyan személy számára, aki nem a kérdéses tagállamban honos:

- ha az azt megszerző személy a 11. cikknek megfelelően engedélyt kapott, hogy a lakóhelye szerinti országba bevigye,
- ha az azt megszerző személy írásos nyilatkozatot nyújt be tanúsítva és igazolva azt a szándékát, hogy lőfegyvert birtok

koljon abban a tagállamban, ahol a megszerzés történt, feltéve hogy teljesíti az adott tagállamban érvényes, megszerzésre előírt jogi feltételeket.

(2) A tagállamok engedélyezhetik lőfegyverek ideiglenes átadását az általuk megállapítandó eljárásoknak megfelelően.

10. cikk

A lőszerek megszerzésére és birtoklására vonatkozó előírások megegyeznek a lőfegyverek birtoklására vonatkozó előírásokkal, melyekhez a lőszert szánják.

3. FEJEZET

A fegyverek Közösségen belüli mozgására vonatkozó alaki követelmények

11. cikk

(1) A 12. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül lőfegyvereket egyik tagállamból egy másikba csak az alábbi bekezdésekben rögzített eljárás betartásával lehet átvinni. Ezek az előírások vonatkoznak csomagküldő kereskedés során történő eladást követő lőfegyverszállításra is.

(2) Amennyiben valamely lőfegyvert egy másik tagállamba kívánnak átszállítani, az érintett személynek – a szállítást megelőzően – az alábbi adatokat kell benyújtania azon tagállam számára, amelyben az adott lőfegyver található:

- a lőfegyvert eladó vagy a lőfegyvertől megváló személy és az azt megvásároló vagy megszerző személy, vagy – adott esetben – a tulajdonos neve és címe,
- az a cím, ahová a lőfegyvereket küldeni vagy szállítani kell,
- az elküldendő vagy szállítandó lőfegyverek száma,
- a lőfegyver azonosítását lehetővé tevő adatok, valamint annak jelzése, hogy a lőfegyver a kézi lőfegyverek próbabélyegeinek kölcsönös elismeréséről szóló 1969. július 1-jei egyezmény szerint történő ellenőrzésen részt vett,
- a szállítóeszköz,
- az indulás időpontja és az érkezés várható időpontja.

Nem kell megadni a két utolsó bekezdésben említett információt, ha az átadás kereskedők között történik.

A tagállam köteles megvizsgálni az átadás lebonyolításakor betartandó feltételeket, különösen a biztonságra vonatkozókat.

Amikor egy tagállam ilyen átadást engedélyez, kibocsátja az első albekezdésben foglalt adatokat tartalmazó engedélyt. Ez az engedély addig kíséri a lőfegyvert, amíg az el nem éri rendeltetési helyét; azt minden alkalommal be kell mutatni, amikor a tagállamok hatóságai kéri.

(3) Az irányelv hatálya alól kivett hadifegyverek kivételével a 2. cikk (2) bekezdése szerinti szállítás esetén valamennyi tagállam megadhatja a kereskedőknek azt a jogot, hogy a (2) bekezdésben említett előzetes engedély nélkül lőfegyvert vigyenek át területükről egy másik tagállamban letelepedett kereskedő számára. E célból egy legfeljebb három évre szóló engedélyt bocsátanak ki, amelyet indokolt határozattal bármikor felfüggeszthetnek vagy visszavonhatnak. Egy ilyen engedélyre vonatkozó okmány addig kíséri a lőfegyvert, amíg az el nem éri rendeltetési helyét; azt minden alkalommal be kell mutatni azt, amikor a tagállamok hatóságai kéri.

Legkésőbb a szállításkor a kereskedőnek a (2) bekezdés első albekezdésében felsorolt adatok mindegyikét közölnie kell annak a tagállamnak hatóságaival, melyből a szállítás történik.

(4) Minden tagállam a többi tagállam rendelkezésére bocsát egy listát azokról a lőfegyverekről, melyek területére történő bevitele előzetes hozzájárulása nélkül nem engedélyezhető.

Ezt a lőfegyverlistát közölni kell azokkal a kereskedőkkel, akik megszerezték az engedélyt lőfegyvereknek előzetes hozzájárulás nélküli átszállítására a 3. bekezdésben megállapított eljárás szerint.

12. cikk

(1) Ha a 11. cikkben előírt eljárást nem alkalmazzák, nem megengedett a lőfegyver birtoklása két vagy több tagállamon keresztül történő utazás során, kivéve, ha az érintett személy megszerezte a tagállamok mindegyikének engedélyét.

A tagállamok egy vagy több útra vonatkozóan maximum egyéves időtartamra adhatnak ilyen engedélyt, amely meghosszabbítható. Ezeket az engedélyeket be kell jegyezni az európai lőfegyvertartási igazolványba, amelyet minden alkalommal be kell mutatni, amikor a tagállamok hatóságai kéri.

(2) Az (1) bekezdés előírása ellenére, vadászok a C és D kategóriára, valamint céllövők a B, C és D kategóriára vonatkozóan tevékenységük folytatása céljából, előzetes engedély nélkül birtokolhatnak egy vagy több, e kategóriákba sorolt lőfegyvert, két vagy több tagállamon keresztül történő utazásuk alatt, feltéve hogy rendelkeznek az érintett lőfegyvert vagy lőfegyvereket felsoroló európai lőfegyvertartási igazolvánnyal, és feltéve hogy megfelelően meg tudják indokolni utazásukat, elsősorban meghívó bemutatásával.

Ugyanakkor, ez az eltérő rendelkezés nem vonatkozik olyan tagállamba történő utazásokra, amely megtiltotta a kérdéses lőfegyver megszerzését és tartását, vagy amely – a 8. cikk (3) bekezdése alapján – engedélyhez köti azt; ebben az esetben egy ilyen irányú egyértelmű nyilatkozatot kell az európai lőfegyvertartási igazolványba bejegyezni.

A 17. cikkben említett jelentéssel kapcsolatban a Bizottság a tagállamokkal történő konzultációt követően mérlegeli a második albekezdés alkalmazásának hatásait, különösen, ami a közrendre és a közbiztonságra gyakorolt hatását illeti.

(3) A nemzeti okmányok kölcsönös elismerésére vonatkozó megállapodások szerint két vagy több tagállam ebben a cikkben leírtaknál rugalmasabb intézkedéseket írhat elő területeiken belül lőfegyverekkel történő mozgásra.

13. cikk

(1) Minden tagállam közli a lőfegyverek végleges célú átvitelével kapcsolatban rendelkezésre álló valamennyi hasznos információt azzal a tagállammal, amelynek területére az átvitel történt.

(2) A tagállamok a lőfegyverek átvitelére vonatkozó 11. cikkben és a lőfegyvereknek nem honos személyek által történő megszerzésére és birtoklására vonatkozó 7. cikk (2) bekezdésében, valamint a 8. cikk (2) bekezdésében foglalt eljárások során szerzett valamennyi információt legkésőbb az adott átvitel időpontjában közlik a rendeltetési hely szerinti tagállamokkal, és adott esetben legkésőbb az átvitel időpontjában a tranzittagállamokkal is.

(3) A tagállamok legkésőbb 1993. január 1-jéig az információcsere érdekében hálózatokat építenek ki e cikk alkalmazása céljából. Az információ gyűjtésért és továbbításáért, valamint a 11. cikk (4) bekezdésében említett formai követelmények alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságokról tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

14. cikk

A tagállamok elfogadják minden olyan rendelkezést, amely megtiltja, hogy területükre:

- a 11. és a 12. cikkben meghatározott esetek kivételével – feltéve hogy az abban foglalt feltételeket teljesítik – lőfegyvert,
- feltéve, hogy a kérdéses tagállam nemzeti előírásai megengedik, lőfegyvernek nem minősülő egyéb fegyvert

vigyenek be.

4. FEJEZET

Záró rendelkezések

15. cikk

(1) A tagállamok fokozzák a fegyverbirtoklás ellenőrzését a Közösség külső határain. Különösen azt biztosítják, hogy harmadik országokból érkező, és útjukat egy másik tagállamba folytatni kívánó utazók megfeleljenek a 12. cikk előírásainak.

(2) Ez az irányelv nem zárja ki a tagállamok vagy a fuvarozó által a szállítóeszköz fedélzetére lépés során történő ellenőrzések végrehajtásának lehetőségét.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és a (2) bekezdésben említett ellenőrzések lefolytatásának módjáról. A Bizottság összegyűjti, és valamennyi tagállam rendelkezésére bocsátja ezeket az információkat.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot nemzeti rendelkezéseikről, beleértve a fegyverek megszerzésre és tartására vonatkozó változásokat is, amennyiben a nemzeti jogszabályok szigorúbbak, mint a szabályozási minimumok, amelyet kötelesek elfogadni. A Bizottság továbbítja az információt a többi tagállamnak.

16. cikk

A tagállamok szankciókat vezetnek be az irányelv értelmében elfogadott rendelkezések be nem tartásának esetére. E szankcióknak megfelelőeknek kell lenniük arra, hogy előmozdítsák a rendelkezések betartását.

17. cikk

Az irányelvnek a nemzeti jogszabályokba történő átültetésének időpontjától számított öt éven belül a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az irányelv alkalmazásának eredményeképpen létrejövő helyzetről – adott esetben – javaslatokkal együtt.

18. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1993. január 1-jén kezdődő hatállyal megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

19. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1991. június 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

G. WOHLFART

I. MELLÉKLET

- I. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a „fegyver” jelentése:
- a melléklet II. szakaszában meghatározott valamennyi lőfegyver,
 - a nemzeti jogszabályokban rögzített, a lőfegyvereken kívüli egyéb fegyverek.
- II. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a „lőfegyver” jelentése:
- A. Minden olyan tárgy, amely az alábbi kategóriák egyikébe tartozik, kivéve ha megfelel ugyan a meghatározásnak, de a III. szakaszban felsorolt okok valamelyike miatt ki van zárva.

A kategória – Tiltott lőfegyverek

1. Robbanó katonai rakéták és kilövőik
2. Automata lőfegyverek
3. Más tárgynak álcázott lőfegyverek
4. Áthatoló, robbanó- vagy gyújtólövedékkel felszerelt löszerek, valamint az ilyen löszerekhez való lövedékek
5. Kiterjedő lövedéket tartalmazó pisztoly- és revolverlőszer, valamint az ilyen löszerekhez való lövedékek, kivéve a vadászati vagy céllovészeti célokat szolgáló fegyverekhez, és használatukra jogosult személyek számára

B kategória – Engedélyhez kötött lőfegyverek

1. Félautomata vagy ismétlő rövid lőfegyverek
2. Központi gyújtású egylövetű rövid lőfegyverek
3. Peremgyújtású egylövetű rövid lőfegyverek, melyek teljes hossza 28 cm-nél rövidebb
4. Félautomata hosszú lőfegyverek, melyek tölténytára és töltényűrje együttesen háromnál több töltény befogadására alkalmas
5. Félautomata hosszú lőfegyverek, amelyek tölténytára és töltényűrje együttesen háromnál több töltény befogadására nem alkalmas, ha a tölténytár eltávolítható, vagy ha nem biztos, hogy szokásos számszámokkal a fegyvert nem lehet olyan fegyverre átalakítani, amelynek tölténytára és töltényűrje együttesen háromnál több töltény befogadására alkalmas
6. Ismétlő és félautomata hosszú lőfegyverek huzagolatlan, 60 cm-t meg nem haladó hosszúságú csővel
7. Automata szerkezetű fegyverekre hasonlító polgári célú félautomata lőfegyverek

C kategória – Bejelentéshez kötött lőfegyverek

1. A B kategória 6. pontjában felsoroltakon kívüli egyéb ismétlő hosszú lőfegyverek
2. Hosszú lőfegyverek egylövetű huzagolt csővel
3. A B kategória 4–7. pontjaiban felsoroltakon kívüli félautomata hosszú lőfegyverek
4. Peremgyújtású egylövetű rövid lőfegyverek, amelyek teljes hossza 28 cm-nél nem rövidebb

D kategória – Egyéb lőfegyverek

Egylövetű hosszú lőfegyverek huzagolatlan csővel

- B. Az ilyen lőfegyverek alapvető alkotóelemei:

A zárszerkezet, a lőfegyver töltényűrje és csőve, amelyek – mivel különálló tárgyak – abba a lőfegyver-kategóriába tartoznak, amelyekre felszerelik vagy fel kívánják szerelni azokat.

- III. Ennek a mellékletnek az alkalmazásában a „lőfegyver” meghatározásnak megfelelő tárgyak nem tartoznak e meghatározás alá, ha
- a) használatra tartósan alkalmatlanná tették őket hivatalos szerv által garantált vagy ilyen szerv által elismert műszaki eljárások alkalmazásával;
 - b) riasztásra, jelzésre, életmentésre, állatok levágására vagy szigonnyal történő halászatra, illetve ipari vagy műszaki célokra tervezték, feltéve hogy csak a megjelölt célokra használhatók;
 - c) antik fegyvereknek vagy ezek másolatainak tekintik őket, azokban az esetekben, ha azok nem szerepelnek az előző kategóriákban, és nemzeti szabályozás alá esnek.

A közösségi szinten történő koordináció függvényében a tagállamok nemzeti szabályozásukat alkalmazhatják ez ebben a szakaszban felsorolt lőfegyverekre.

IV. Ennek a mellékletnek az alkalmazásában:

- a) „rövid lőfegyver”: az a lőfegyver, melynek csöve nem haladja meg a 30 cm hosszúságot, vagy amelynek teljes hossza nem haladja meg a 60 cm-t;
 - b) „hosszú lőfegyver”: minden egyéb, a rövid lőfegyveren kívüli lőfegyver;
 - c) „automata lőfegyver”: olyan lőfegyver, amely minden lövés után automatikusan újratölt, és az elsütőbillentyű egyszeri meghúzásával egynél több lövést képes leadni;
 - d) „félautomata lőfegyver”: olyan lőfegyver, amely minden lövés után automatikusan újratölt, és az elsütőbillentyű egyszeri meghúzásával csak egy lövést képes leadni;
 - e) „ismétlő lőfegyver”: olyan lőfegyver, amelyet úgy terveztek, hogy minden lövés leadása után tölténytárból vagy forgódobból a szerkezet kézi működtetésével tölthető újra;
 - f) „egylövetű lőfegyver”: olyan, tölténytár nélküli lőfegyver, amelynek töltényújrjébe vagy a csőfar töltőnyílásába minden lövés leadása előtt kézzel helyezik be a lőszert;
 - g) „áthatoló lövedékkel felszerelt lőszerek”: katonai célra használt lőszerek, amelyeknél a lövedéket köpeny burkolja, és behatoló kemény maggal rendelkezik;
 - h) „robbanó lövedékkel felszerelt lőszerek”: katonai célra használt lőszerek, amelyeknél a lövedék olyan töltetet tartalmaz, amely becsapódáskor robban;
 - i) „gyújtólövedékeket tartalmazó lőszerek”: katonai célra használt lőszerek, amelyeknél a lövedék olyan vegyi keveréket tartalmaz, amely a levegővel történő érintkezéskor vagy becsapódáskor lángra lobban.
-

II. MELLÉKLET

EURÓPAI LŐFEGYVERTARTÁSI IGAZOLVÁNY (ÚTLEVÉL)

Az igazolványnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

- a) az igazolvány jogosultjának személyazonosságát;
- b) a fegyver vagy lőfegyver azonosító adatait, beleértve az irányelv szerinti kategóriába sorolást;
- c) az igazolvány érvényességi időtartamát;
- d) az igazolványt kibocsátó tagállam által kitöltendő rovatot (az engedélyezés típusa és hivatkozása stb.);
- e) más tagállamok által történő bejegyzésekre szolgáló szakaszt (a behozatali engedély stb.);
- f) a következő nyilatkozatokat:

„Az igazolvánnyal az említett B, C vagy D kategóriájú lőfegyver vagy lőfegyverek birtokában egy másik tagállamba történő beutazást akkor lehetséges, ha ezen tagállam hatóságai erre vonatkozóan előzetesen engedélyt, illetve engedélyeket adtak. Ezt az engedélyt vagy ezeket az engedélyeket az igazolványban fel lehet tüntetni.

A fent említett előzetes engedély alapvetően nem szükséges egy C vagy D kategóriájú lőfegyverrel vadászaton történő részvétel céljából történő utazáshoz, vagy B, C vagy D kategóriájú lőfegyverrel céllövészetben történő részvétel céljából történő utazáshoz azzal a feltétellel, hogy az utazó rendelkezik lőfegyvertartási igazolvánnyal és meg tudja indokolni az utazás célját.”

Amennyiben egy tagállam arról tájékoztatta a 8. cikk (3) bekezdése szerint a többi tagállamot, hogy megtiltja, vagy engedélyhez köti bizonyos B, C vagy D kategóriájú lőfegyverek birtoklását, az alábbi nyilatkozatok egyikét is csatolni kell:

„Tilos a ... [az érintett állam(ok)] területére a ... lőfegyverrel (a lőfegyver azonosító adata) történő utazás.”

„A ... [az érintett állam(ok)] területére a ... lőfegyverrel (a lőfegyver azonosító adata) történő utazás engedélyhez kötött.”
